

LAIVAS

No. 26. Metai XII

Birželio-June 25, 1932

TSR valet.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

“L A I V A S”

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

VI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

ROM. 6, 3—11

BRŪLIAI: Ar jūs nežinote, kad mes visi, kurie esame krikštu artimiausiai suvienyti su Jėzumi Kristumi, krikštu dalyvaujame Jo mirtyje? Nes krikštu, kuriuo dalyvaujame mirtyje mes esame draug su Juo palaidoti, kad, kaip Kristus kėlėsi iš mirusių per Tėvo garbę, taip ir mes gyventumėm nauju gyvenimu. Nes jei mes suaugome su Juo mirties panašumu, taip pat būsime ir prisikėlime. Mes juk žinome, jog senasis mūsų žmogus yra draug prikaltas ant kryžiaus, kad būtų sunaikintas nuodėmingas kūnas, ir kad mes daugiau nebevergautumėm nuodėmei. Nes, kas mirė, tas yra paliuosuotas nuo nuodėmės. O jei mes numirėme su Kristumi, tai mes tikime, kad taip pat draug su Kristumi būsime gyvi. Mes žinome, kad Kristus, atsikėlęs iš numirusių, jau nebemiršta; mirtis ant Jo daugiau nebeviešpatauja. Nes, kad Jis mirė dėl nuodėmės, tai mirė vieną kartą, kad gi yra gyvas, tai gyvas Dievui. Taip ir jūs laikykite save mirusiais nuodėmei; gyvais gi Dievui vienybėje su mūsų Viešpačiu Jėzumi Kristumi.

E v a n g e l i j a .

MORK. 8. 1—9

ANUO metu: didelei miniai drauge su Jėzumi esant ir neturint ko valgyti, Jis pasivadinęs mokytinius jiems tarė: Gaila man minios, nes štai jau tris dienas jie pasilieka prie manęs ir neturi ko valgyti. Jei aš paleisiu juos į jų namus nevalgiusius, jie apalps kelyje, nes kairie iš jų yra atėję iš tolo. Jo mokytiniai Jam atsakė: Iš kur galės kas nors imti čia tyruose duonos jiems pavalgydinti? Jis jų paklausė: Kiek turite duonos kepalų? Jie atsakė: Septynis. — Tuomet Jis liepė miniai atsistoti ant žemės. Paėmęs septynis duonos kepalus, Jis dėkojo, laužė ir davė savo mokytiniams išdėstyti, ir jie išdėstė ties minia. Jie turėjo taip pat nedaug žuvelių; ir jas Jis palaimino, ir liepė išdėstyti. Jie valgė ir privalgė. Paskui jie dar pririnko, kas buvo likę trupinių, septynias pintines. Valgiusiųjų buvo apie keturis tūkstančius, ir Jis juos paleido.

Užsakykite “LAIVĄ” Savo Giminėms Į Lietuvą

Bendroji Maldos Apaštal. Intencija

Liepos mėn. 1932

Šv. Tėvo Pijaus XI patvirtinta ir
palaiminta

Vienuolių Ordenai ir Kongregacijos

Dievas žmoniją veda į dangų dvejopu keliu. Vienus veda savo įsakymų keliu; kitus Kristaus patarimų keliu. Kas eina Dievo įsakymų keliu save išganys; kas eina Kristaus patarimų keliu, ne vien tik išganys save, bet ir kitiems padės išganymą pelnyti.

Labai daug yra žmonių, kurie nutolo nuo Dievo įsakymo kelio. Jie tebevaikščioja tamsybėse tarp plėšriųjų žvėrių. Jie taps žvėrių sudraskyti, jeigu jie nesulauks pagalbos. Dievas šaukdamas ką nors eiti Kristaus patarimo keliu kaip tik šiame pasauly tuos nelaiminguosius numato ir siunčia jaunikaičius ir jaunas mergeles eiti Kristaus patarimų keliu ir padėti Išganytojui išganymo malones nešti nuklydusiems nuo Dievo įsakymų kelio.

Įvairūs Vienuolių Ordenai ir Kongregacijos ne vien tik žmones mokina Dievo įsakymų keliu vaikščioti, bet kartu rūpinasi ir jaunesniąją kartą užvesti ant tobulybės kelio ir moko sekti Kristaus patarimais.

Kristaus patarimai susideda iš trijų vienuoliškų įžadų: paklusnumo, neturto ir skaisybės. Dievo įsakymai ir gi aptaria paklusnumą, neturtą ir skaisybę, bet daug žemesniame laipsny. Dievo įsakymai liepia klausyti vaikams savo tėvų ir visiems savo klebono. Bet vienuolyne randasi paklusnumas vienuolijos reguloms, kurios labai daug reikalauja išsižadėjimo ir pasiaukojimo. Kasdien klausyti šv. Mišių; kasdien bent 2 valandį pašvęsti malda; per metus bent vieną sykį atlaikyti 8 dienų rekolekcijas su visiška tyla per ištisas 8 dienas. Antra, Dievo įsakymai liepia nieko neskriausti ir savo pinigų

išmintingai naudoti. Bet vienuolyne vienuolis viso turto atsižada; jam nevalia be viršininko leidimo ir net kas reikalinga nusipirkti, pirma turi vienuolis pasiklausti ir gauti tam leidimą.

Ant galo Dievo įsakymai liepia saugotis paleistuvystės ir visokių pavojų, kurie veda žmogų prie įžeidimo skaisybės dorybės. Bet vienuolyne ir teisėta moterystė vienuoliui uždrausta. Kristaus valia yra kad ne visi žmonės apsivestų; bet kad kai kurie gyventų čia ant žemės kaip angelai. Kristus niekam neuždėjo tos pareigos įsakymu, bet tiktai patarimu. Bet kas iš Kristaus meilės klauso Jėzaus patarimų ir jų nurodymus paseka, tas gali būti ramus, kad ir jojo paties ir jojo artimųjų giminių išganymas yra saugus. Šeimynėlės, kurios yra Dievui paaukojusios vieną asmenį sekti Kristaus patarimus, teatsimena, kad Visagalis yra suteikęs joms ypatingą palaiminimą ir globą.

Taigi tėvai ir motinos teatsimena kad ne vien tik reikia tobulai užlaikyti Dievo įsakymus, bet kad kartu reikia gerbti ir branginti Kristaus patarimų dorybes: tai yra tobulą paklusnumą, neturtą ir skaisybę. Apie šv. Teresės, Mažosios Gėlės, tėvelius rašytojai paduoda, kad ir jos tėvelis ir motinėle pirma turėjo palinkimą į vienuolyną įstoti ir eiti Kristaus patarimų keliu, o tik paskui Dievo malonė juodu svedė moterystės sakramentą priimti ir susilaukti tokios garbingos ir šventos šeimynėlės, iš kurios šv. Teresė sėmė pirmuosius šventumo troškimus.

Te šeimos tėvas ir motina apsipažįsta su Vienuolių gyvenimu ir jų dvasia ir tegul savo jauniems vaikeliams duoda tin-

kamo jų pašaukimui pagrindo. O tegul nebūna nei vieno tėvo nei vienos motinos, kurie trukdytų savo vaikeliams pašaukimą į taip kilnų, taip garbingą, ir taip išganingą luomą Kristaus patarimų keliu eiti ir savo sielai užtikrinti išganymą ir kitiems padėti išganymą pelnyti. Tėveliai privalo dažnai melstis už savo vaikelius, kad Dievas jiems duotų pažinti jų pasaulimą ir kartu suteiktų jiems malonę Dievo skirto pašaukimo visame gyvenime laikytis.

ŽODIS PROMOTORIAMS

Liepos mėn. 1932

Gerbiamieji Promotoriai:—

Vasaros metu sunkiau yra darbuotis dvasiniame gyvenime, nes ir Promotoriams ir kitiems Maldos Apaštalavimo Draugijos nariams vasaros karštis slopina veikimą. Tad prisiminkime, kad šis liepos mėnesis yra pašvęstas Švenčiausio Jėzaus Kraujo pagerbimui, o tada atsiras naujos jėgos dirbti. Iki paskutiniam lašui Jėzus išliejo savo Švenčiausią Kraują už pasaulio išganymą.

Jėzus paliko mums tokius neapsakomus meilės ženklus, kurie mus verste verčia darbuotis uoliau čia ant žemės, idant danguje mūsų džiaugsmas būtų pilnas. Pagal kai kurių Šv. Tėvų mokslo, vieno lašo Jėzaus švenčiausio Kraujo būtų užtekę išganyti visą pasaulį, bet tuom Kristus nepasitenkino. Jėzus visas pastangas dėjo, kad savo didžiąją meilę mums kopilniausiai apreikštų, idant mus padrasinus prie didesnių žygių ir darbų Jojo vinyne. Mums yra duota laisvė daugiau arba mažiau pasidarbuoti. Bet Jėzaus Švenčiausio Kraujo paaukojimas už mus iki paskutiniam lašui mus lenkia prie darbštumo, prie heroiško darbų. Nes ne tas yra šventas, kurs sykį arba du gerai padaro; bet tas yra šventas kurs nuolatos gerai daro. Taigi atostogų nereikalaujame savo Apaštaliskame darbe, bet kaip tikri kareiviai

laikykite sargybą dieną ir naktį ir apsiginkime nuo priešų, kurie nemiega, bet ieško kaip kriokias liūtas, kad ką nors prarytų. Tad atmenant V. Jėzaus Kraują už mus pralietą, kad ir didžiausiais vasaros karščiais bus mums lengva prakaitą lieti katalikiškosios akcijos darbą dirbant: maldos apaštalytei naujų narių ieškant, platinant Maldos Apaštalytės lietuvių savaitinį laikraštį "Laiivą" ir kasdieninį vienatinį Amerikos lietuvių katalikų laikraštį "Draugą" ir šv. Pauliaus Spaudos Draugijos knygas, kaip antai: Vyskupo Būčio rašytas: "Dievas Sutvėrėjas," "Jėzus Kristus," "Šventoji Dvasia" ir kit.

Laike vasaros taip pat pasistengkime duoti gražų pavyzdį ir savo ištvermingu pamaldumu. Nors be abejo būtų daug maloniau kur pajūry ar miške vėsiam ore liuoslaikį turėti, bet atminkime, kad šventadieniais nepasiliktume be šv. Mišių aukos. Atminkime šv. Mišių reikšmę. Tai yra paties Dievo Sūnaus auka—malda mums palikta, kad lengviau ir greičiau galėtume laimingai pasiekti amžiną gyvenimą danguje su Dievu. Šis gyvenimas ant žemės yra kelionė. Šv. Mišios tai yra ta milžiniška jėga, kuri mus stumte stumia pirmyn į dangų kaip kokis lokomotyvas varomas slaptinga jėga. Tad visi stengkimės ir vasaros laime šv. Mišių neapleisti net ir šiokiomis dienomis jei tik yra galimybės šv. Mišių kasdien išklausykime. Prie progos eikime ir prie šv. Komunijos, nes tik tuomet bus mūsų šv. Mišių klausymas tobulas.

Vasaros metu ir karščiausių mūsų prašymų ir meldimų kai kurie nariai gali nepaklaudyti, tad pavartokime viršminėtas priemones ir jomis pasistengkime pripildyti Dievo garbės namus. Piūtis didelė, darbininkų maža; melskime Viešpaties, idant Jis savo malone pašauktų daugiau darbininkų į savo vynuogyną. Tegul nei žiemos šaltis, nei vasaros karštis nesulaiko žmonių nuo Dievo garbės ir pa-

maldumo, už kuriuos Dievas pats prižadėjo atlyginti ne auksu nei sidabru, bet savo dieviška Švenčiausios Trejybės meile.

PASTABA. Savaitinio dvasinio turi-

nio laikraščio "Laivas" metinė prenumerata du doleriai, o pusei metų vienas doleris; laiškams antrašas: "Laivas," 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

* * *

Švč. Marija Aplanko Šv. Eižbietą

Arkangelas Gabrielis, norėdamas įtikinti Švč. Mariją, jog nėra dalyko, negalimo DIEVUI, tarė Jai: "Štai, tavo giminaitė Elžbieta, ir ji pradėjo sūnų savo senatvėje, ir šitas mėnuo yra šeštas tai, kuri vadinasi nevaisinga" (Luk. 1, 36). Išgirdusi iš Arkangelo burnos tą naujieną "Marija, atsikėlus, išėjo skubiai į kalnus į Judo miestą. Ji įėjo į Zakarijo namus ir pasveikino Elžbietą" (Luk. 1, 39-40).

Dažniausiai žmonės paprastai nemėgsta leisti ilgon kelionėn aplankyto ligonių, kad ir artimiausių, o kad ir aplanko, tai labiau iš žingeidumo, kaip kad iš priširšimo, labiau paviršutiniškai, kaip kad nuoširdžiai parodydami savo bičiulystę. Ne taip buvo su Švenčiausiąja Marija. Joje buvo apsigyvenusi Šventoji Dvasia su savo begaline artimo meile; tad Ji po Šventosios Dvasios įtaka leidosi tolimon ir vargingon kelionėn: anuomet nebuvo automobilių, nei geležinkelių; reikėjo keliauti pėsčiomis, arba ant asilo užsėdus. Šv. Elžbietos namai stovėjo mažame miestčiuke (Šv. Jono kalnuose — Ain-Karim) pusaštunto kilometro į vakarus nuo Jeruzalės; taigi toli nuo Nazareto, Toluma nesulaikė Švenčiausios Marijos. Jai rūpėjo aplankyti giminaitę tikslu patarnauti jai, pasidžiaugti su jaja ir palinksminti ją.

Suprantamas dalykas, leisti šitokion ilgon ir vargingon kelionėn pati viena Ji negalėjo; taigi galime drąsiai tvirtinti, jog su Jaja kelavo kartu ir šv. Juozapas,

su kuriuomi Ji buvo surišta moterystės ryšiais. Tai šventųjų dvejetas, niekuom kitu nesivadovavo, kaip tik meilės artimo jausmais, skubiai ten vykstant, kur juos vedė Šventoji Dvasia

Šiuo būdu Švenčiausioji Marija pradėjo paties Viešpaties uždėtąjį ant Jos uždavinį "tarpininkauti" tarp JĖZAUS ir žmonijos, šv. Elžbietai ir šv. Jonui nešdama Išganytojo skirtas malones.

Apmąstinėjant šitą įvykį, mums dilgeri protan anas spartumas, koku Marija skubinosi pildyti Šventosios Dvasios įkvėpimus, visai neatsižvelgdama kelionės ir savo sveikatos stovio, nepatogumų ir vargo.

Šitą, rasit, turėjo omenyje ir šv. Elžbieta, kuri didžiausiu džiaugsmu ir nusištimimu pasitiko Nekalčiausiąją Mergele ir matydama Jos tokią meilę, sušuko: "Ir iš kur man tai, kad mano Viešpaties motina ateina pas mane?" (Luk. 1, 43).

Šv. Elžbietos džiaugsmas ir josios kūdikio yščioje susijudėjimas, Marijai juos sveikinant, pilnai parodo, kaip buvo gausios malonės, kurias Švenčiausioji Marija atnešė JĖZAUS Pirmtakūno ir jojo motinos sieloms. Čia Švenčiausioji Mergele Marija tikrai pasirodė, kokios Jos esama iš tikrųjų ir kokia Ji bus iki laikų baigos, būtent: izdo skrynias ir dalynėtoja dangiškųjų malonių.

Šventasis Raštas (I Kron. XIII, 14) sako mums: "Taigi, DIEVO skrynias pasiliko obėdėdomo namuose tris mėnesius, o Viešpats palaimino jo namus ir visa,

ką turėjo." Panašiai atsitiko ir dabar: ką tik įnėjo šv. Elžbietos namų vidun Švenčiausioji Marija, kaip tučiuojau Šventoji Dvasia pradėjo dalinėti savo malonės šios išrinktosios šeimos nariams: šv. Jono sielą nuplovė, panaikindama įgimtąją nuodėmę, šv. Elžbietai suteikė gausių malonių, šv. Zakariją apdovanojo pranašystės dvasia. "Ir atsitiko, kad kaip tik Elžbieta išgirdo Marijos pasveikinimą, kūdikis linksmai šokterėjo jos yščioje ir Elžbieta pasidarė pilna šventosios Dvasios" (Luk. 1, 41).

Mes turime tiesos tikrai palyginti Mariją prie dirvos, kurioje yra užkasti turtai, apie ką sako šv. Mato Evangelija (XIII, 44): "Dangaus karalystė yra panaši į paslėptą dirvoje turtą." Šitas turtas yra tai ne kas kitas, kaip tik JĖZUS KRISTUS, viso gero šaltinis, kursai įsikūnijo Švenčiausios Marijos yščioje ir kursai niekada nesiliauna gyventi joje savo malonių pilnumu. Taigi, galime tikrai pasakyti, jog Marijoje randasi "visa kelio ir tiesos malonė, visa gyvenimo ir dorybės viltis" (Ekl. XXIV, 25). Taigi, jei mes geidžiame įsigyti DIEVO malonių, jei trokštame surasti JĖZU, tai geriausiai mums reikia kreiptis į Mariją, kad dangi ir Šventame Rašte yra pasakyta apie tris karalius, jog jie rado pažadėtąjį Messiją ne kur kitur, kaip tik ant Marijos rankų: "Jie rado kūdikį su Marija, Jojo Motina" (Mat. II, 11).

Arkangelas buvo pasveikinęs Švenčiausiąją Mariją, pavadindamas Ją "malonės pilnoji"; gi dabar Šventosios Dvasios apimta šv. Elžbieta "sušuko dideliu balsu ir tarė: Pągirta tu tarp moterų ir pągirtas tavo yščios vaisius" (Luk. 1, 42). Taigi, dangus ir žemė susijungė krūvon Švenčiausiajai Marijai pagerbti ne tiktai DIEVO akyse, bet ir visos žmonijos, kadangi per Ją tai nužengia ant mūsų visos malonės ir palaiminimas.

Štai, šitoje valandoje Švenčiausioji, nekaliausioji, nuolankiausioji Mergelė Ma-

rija, girdėdama pagirimą ir iškėlimą savęs taip aukštai, savo nuolankume didžiausiai susijudinus, užgieda puikiausiąją pagarbinimo DIEVO giesmę "Magnificat" (Garbink mano siela). Joje Mergelė-Pranašė prakilniai išliejo padėkos ir meilės jausmus Visagaliam Viešpačiam DIEVUI, kursai teikės nuveikti stebūklingus dalykus Joje ir per Ją, kaip tai jau minėjome, kalbėdami apie tą, jog Švenčiausioji Mergelė Marija mokina mus tikėjimo tyrumo. Ji yra tikras "Garbės indas", kuriuo nušaukimu mes garbiname Ją, kalbėdami Litanią.

Gi šitame himne (giesmėje) atsispindi visi įstabūs jausmai, kurie žavėjančiai skamba, lyg dangiškoji muzika, kurią didžiausiu pamėgimu klauso pats Aukščiausias. Marija be jokių sąlygų atsižada savęs, atsiduoda DIEVO valiai, nuolankiai pripažindama save nieko neverta!

Šitą aplankymą apmąstant, širdis susispaudžia, prisiminus, kaip mes esame atšalę prie meilės artimo, kaip mes esame atsitolinę nuo atsižadėjimo savęs del DIEVO, kaip mes visa širdimi prilipę savo protu, savo palinkimais ir jausmais prie šios žemės — ašarų pakalnės, kuri mums nieko kito netiekia, tik vien sielvartas, skurdą ir vylų!

Mes ieškome tiktai savęs, rūpinamės tiktai savo reikalais ir šio dėlei tiek vargstančių šitame pasaulyje, tiek apleistųjų našlių ir našlaičių, tiek skriandų ir neteisybų! Mes ieškome būdo, vargšų gyvenimui palengvinti, išgalvojame nepaprastus sumanymus ir visvien žmonija kenčia ir kentės, kol visi nepersikelsime į šv. Elžbietos namus, kol negiedosime kartu su Švenčiausiąją Mariją nuoširdžiai giesmės: "Magnificat," t. y. "Garbink mano siela Viešpatį!"

Angeliškas Jaunuolėlis

vertė Vyt. M—nas

(Tąsa)

II. VIENUOLYNO MOKYKLOJ

Aleksiukas augo iki septynerių metų amžiaus namie, toliau reikėjo siųsti mokyklon. Netoli jų namų buvo tėvų jėzuitų vienuolynas ir mokykla. Violanta nutarė ten atiduoti vienintelį savo turtą.

Naujasis mokinyš, pilnas širdingumo, gražios ir meilios išvaizdos, turėjo patraukti prie savęs visus draugus. Vakara jam grįžus iš mokyklos, rūpestingai klausinėjo apie visos dienos išpūdžius; o kai jis nueidavo gulėti, karštai meldė Dievą išlaikyti šio „angelo“ širdies skaistumą.

Tačiau iš dangaus saugojo jį kita Motina. Tai Marija gaubė numylėtąjį savo vaikelį nepaprasta, dangiška globa ir padėjo išsaugoti jam širdies tyrumą.

Pasižymėjo tokiu padorumu žvilgsniuose, tokiu mandagumu pasielgimuose, kad kiekviename sužadindavo nustebimą. Gatvėje, kuria jis eidavo mokyklon, praeiviai sustodavo, pamatę jį tartum, sujuntinti nežemiško reginio. Viena ponija, pagauta didelio džiaugsmo ir negalėdama jo paslėpti sušuko:

— Koks gražus tas vaikelis! Atrodo visai taip, kaip Jėzulis paveikslėlyje!

— Taip, ponija, — tarė jai su pagalba Aleksiukas, — kiekvienas žmogus yra toks, kokių jį Dievas sutvėrė.

Draugai, neišskiriant nė vyriusiųjų, pasiduodavo neverčiami jo dorybių gražumui ir puikiai apie jį liudijo sakydami:

— Negalimas dalykas, kad kas su

juo draugaudamas netaptų geresniu.

Tarp vienuolyno dokumentų randaime kalbą, pasakytą vieno Aleksiuko draugo tuojau po jo mirties.

Kalbėtojas taip piešia tą išpūdį, kurį sužadindavo jo pavyzdys mokyklos jaunuomenėje:

— Visi matė dorybes. Pats jo buvimas buvo akstinu, ne kartą sąžinės priekaištu. Jo žodžiai karšti turėjo dovaną patraukti mūsų širdis. Klausėme patys savęs, kaip galėjo tiek pamaldumo, tiek nusižeminimo ir tiek patraukimo maldai jungtis su tokiu linksmumu. Nebuvo jame mažiausio šešelio tinginystės, išdidumo. Matant visuomet jį ramų ir vis juokiantis, atrodė, kad jo siela niekuomet nepersiskiria su Dievu.

Jam esant net didžiausi išvykėliai nevartojo netinkamų žodžių. „O, sakė, eina Aleksiukas.“ Paprastai malonus, bet reikalui esant mokėjo pasirodyti aštriai; dėl to netinkamos kalbos, jam esant, nutildavo.

Taip karštai troško įstoti Marijos Vaikelių draugijėlėn, kad nors buvo jaunų metų, tačiau gavo leidimą. Priimtas į Marijos vaikelių skaičių laikė save Dievo Motinos ricierium ir laikė šventa pareiga visu užsidegimu platinti pamaldumą Dangaus Motinai. Trumpu laiku patraukė prie savęs nemaža draugų ir net įsteigė kitą ratelį. Šio ratelio nariai ypatingai garbino Mariją.

Jėzuitų mokyklas lankė labai turtinų Florencijos šeimų vaikai. Todėl jų vai-

kai dažniausiai kalbėdavo apie medžiojimus, arklius, žaidimus ir t. t. Mažasis Bertis turėjo dėl to kentėti ir stengėsi juos nuo tų dalykų atitraukti prie aukštesnių. Namie ne kartą kalbėjo motinai:

— Mamyte, kaip Dievas mums yra maloningas, kad atėmė žemiškus turtus; tiek yra pasaulyje pagundų, kaip aš būčiau išsisaugojęs nuo jų.

Rimta jo išvaizda ir mandagus su visais pasielgimas buvo nutolusi nuo pasauliškumo. Apdaras, nors kuklus, tačiau atitinkamas jo luomui.

Kartą vakare, grįžęs iš mokyklos kreipėsi pas motiną, sakydamas:

— Ar tai ne puikybė nešioti tokius puikius rūbus? Nuo to laiko, kai priklausau prie Marijos Vaikelių draugijos aš nemėgstu tų drabužių. Jei mamytė sutiksi, aš mesiu šiuos nereikalingus drabužius; Dievo Motina daugiau malonių man siųs ir aš mažiau turėsiu pagundų tuštumui.

Motina nesipriešino Aleksiukui ir įvyko kaip jis norėjo.

Daugaus Karalienė gausiai atsimokėjo mažajam savo didvyriui dvasinėmis dovanomis. Violanta, prieš kurią sūnelis nieko neslėpdavo, pasakojė, kad pati Dievo Motina turėjo jam regimu būdu apsieikšti ir tada atverti jam paslaptis. Vieno tokio apsieikšimo metu Aleksiukas gavo suprasti nesuteptos širdies skaistumo vertę.

Nuo šio laiko žemės angelo širdis buvo laisva nuo visokių dėmių. Violanta buvo viena iš tų laimingų motinų, kurių sūnūs buvo nepažinę pikto; kiek kartų norėjo ji atsargiais žodžiais išpėti jį apie blogą, tiek kartų įsitikino, kad Alek-

siukas visai nesuprato apie ką jį kalba.

Pasaulio nuotyčiai ir visoki pasakojimai visai nedomino Aleksiuko. Net visai bijojosi jų, kaipo pavojaus numytam pamaldumui. Darbštus ir įpareigtas niekuomet neleido veltui laiko, skirto pamokoms ruošti. Viską dirbo rengdamasis ateičiai, apie kurią galvojo. Širdis jį traukė ten, kur buvo didžiausias turtas, — prie Dievo Motinos altoriaus ir prie Švenč. Sakramento. Nemaža laiko skyrė maldoms Jėzui, Švenč. Mergelei Marijai ir Angelui Sargui.

Nemėgo per daug žaisti ir linksminėtis. Žaidė tik dėl pareigos ar mandagumo, bet ir tada jis neperžengdavo ribų. Tai pastebėję jo draugai sakė: “Matyt, Aleksiukas ieško žaidimų kitame pasauly.”

Ir tiesą jie sakė, nes jo siela skrajojė ir troško aukštesnių dalykų.....

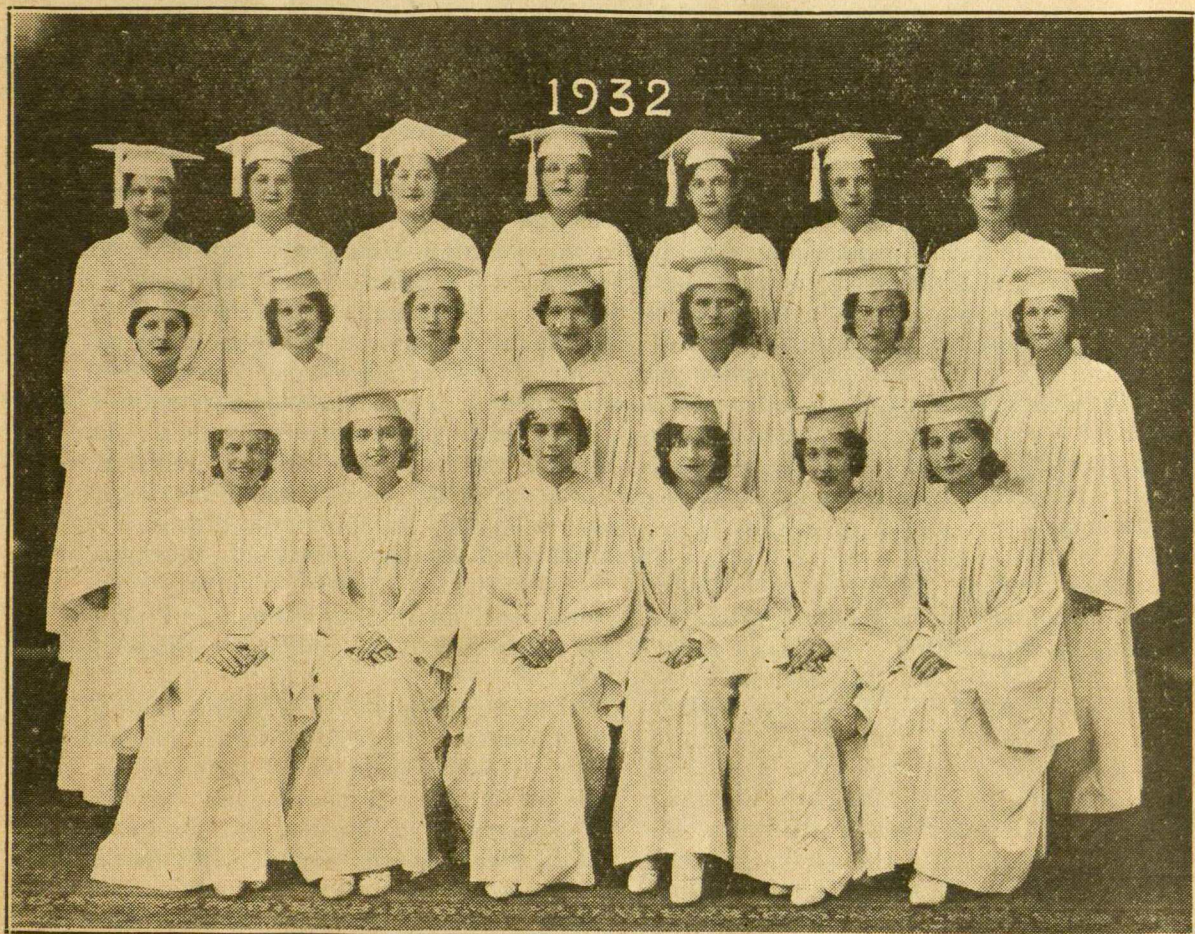
III PAŠAUKIMAS

Dažna malda ir pašnekesys su Marija sužadino Aleksiuko širdyje troškimą vienuolinio gyvenimo. Dangiškos rankos pasėta nekaltoje širdyje sėkla augo laisvai ir bujojo. Auka, kurią padarė motina Jėzaus draugijai, nerado jame nė mažiausio pasipriešinimo ir net kartu su metais augo. Nuo to laiko, kai pažino tėvus jėzuitus, laikė save jų ordeno nariu.

Vienuolyne taip pat mažasis Aleksiukas, kaip jį maloniai vadindavo, buvo laikomas vienuolyno vaikeliu. Negalima buvo jo atskirti nuo vienuolyno. Rytą, prieš atidarant mokyklos vartus, jis visada tarnaudavo šv. Mišioms, vakare gi likdavo padėti zakristijonui pataisyti ir papuošti altorius.

(Bus daugiau).

ŠV. KAZIMIERO AKADEMIJOJE, BAIGUSIOS KETURIŲ METŲ KURSĄ

CHICAGO, ILL. — Šv. Kazimiero akademikės baigusios keturių metų kursą: iš kairės sėdi p-lės: Silvija Sabonytė, Hildegardė Forrester, Marijona Juozaitytė, Stanislova Jenčiūtė, Stefanija Zakarauskaitė, Elena Jonukaitė.

Antroje eilėje: Faith Jones, Gertrude Kniess, Marijona Lukošiuūtė, Valerija Kaminskaitė, Stanislova Šiškauskaitė, Marijona Brazauskaitė, Elena Domkiūtė.

Trečioje eilėje: Stefanija Konevičiūtė, Bronislova Paukštytė, Stefanija Kukenytė, Joanita Praninskaitė, Adelė Pažemytė, Emilija Vaitkiūtė, Eleonora Dobrovolkskytė.

Stipendijas (scholarships) į kolegijas pelnė šios akademikės: p-lė Marijona Juozaitytė į De Paul universitetą; p-lė Marijona Lukošiuūtė į St. Francis College, Joliet, Illinois; p-lė Stanislova Šiškauskaitė į St. Teresa College, Winona, Minnesota; p-lė Elena Junokaitė į St. Xavier College; p-lė Hildegardė Forrester į St. Xavier College.

Stipendiją į Mundelein College, Chicago, laimėjo p-lė Eleonora Dobrovolkskytė.

Amerika ir Moterys

Vienam katalikų moterų susirinkime kalbėdamas Šv. Ambrozijaus kolegijos profesorius kun. Code'as pareiškė, kad Amerikos ateitis pareis nuo moterų. Tas reiškia, kad kokios bus šio krašto moterys, toksai bus kraštas. Kokios bus moterys, tokia bus ir nacija.

Apaštalų Darbų penktajam skyriuje įrekorduota, kad didysis žydų mokytojas Gamalielis, įspėdamas žydus apie krikščionybę, taip sakė:

“Jei tas veikimas (krikščionybė) yra pačių žmonių padaras, iš to nieko nebus. Bet jei tas darbas yra Dievo darbas, jokia opozicija ir jokie persekiojimai negelbės. Tad geriau nesikišti į krikščionybės klausimą. Jos neremti ir jai nesipriešinti.”

Šiais žodžiais jis įspėjo savo tautiečius, žydus, kad jie Kristaus apaštalų nepultų, jų nepersekiotų, tuo labiau saugotųsi juos žudyti. Nes jis nežinojo, ar jie buvo Dievo siųsti. Tad jis patarė, kad žydai jų neremtų, bet jiems ir nesipriešintų.

Kaip nūdien pasaulis yra nusistatęs, tai daug kas tą žydų mokytoją Gamalielį vadina labai išmintingu ir tolerantu. Bet iš tikrųjų taip nėra. Gamalielis pasirodė tikruoju bailium ir menkos išminties žmogum. Jeigu jis manė, kad krikščionių religija yra žmonių padaras, tai jis turėjo pakilti taip, kaip jo mikinyš Saulius iš Tarso, ir savo autoriteto jėga atremti prieš tuos žmones. O jeigu jis manė, kad krikščionybė yra Dievo padaras, tai jo pareiga buvo visa savo siela ir visomis savo jėgomis paremti Kristaus apaštalų veikimą. Bet jis nei vienaip, nei kitaip neveikė. Jis dvejojo ir abejojo, buvo bailios dvasios.

Šiandien Katalikų Bažnyčia pas savo altorius gerbia ne Gamalielį, kuris krikščionių nekludė, bet Saulių, kurs žiauriai krikščionis persekiojo. Nes Saulius pas-

kiau tapo garsingu Kristaus sekėju Paulium. Bažnyčia jį pripažino šventu. Ir Bažnyčia šiandien Paulių gerbia dėl to, kad jis niebuvo toks, kokiu buvo Gamalielis.

Mūsų laikais visam pasauly yra daug žmonių, kurie gyvenime vaduojasi Gamalielio išmintimi. Kas jiems rūpi dora, ar tikėjimas. Jie gerbia visus tikėjimus. Jie sako, kad jokių būdu negalima peikti kitų žmonių įsitikinimo. Jiems ir pačių pagonų savotiškas moralumas yra gryniausias pinigais, lygus katalikų moralumui.

Šie naujoviški Gamalieliai šalinasi nuo visokio veikimo savo tikėjimo reikalais. Jie stovi atokiai nuo katalikiškos kultūros skleidimo. Jie toleruoja divorsus ir kitus prieš katalikybę keliamus žabangus. Katalikų kultūros priešai divorsais negali išgriauti katalikiškų šeimų. Tad prieš jas keliamas naujas ginklas — gimdymų kontrolė.

Štai dėl daugelio tų atšalėlių Katalikų Bažnyčia Amerikoje darosi neįdomi būti. Bažnyčia deda visas pastangas atgaivinti katalikų dvasią, kad jie visi taptų veikiančiais jos nariais, kad jie dirbtų katalikiškos kultūros darbą. Suprantama, Bažnyčios ateitis yra Dievo rankose. Bet Dievas reikalauja, kad ir katalikai visu savo pasiryžimu veiktų ir budėtų, kada visomis pusėmis priešai veikia. Amerikos Katalikų Bažnyčia ypač pageidauja smarkesnio katalikų moterų veikimo.

Gal kas klaustų, kokios moterys Kristui tarnauti yra reikalingos? Atsakymas: reikalingos pamaldžios ir veikiančios moterys. Tas jų pamaldumas turi būt glaudžiai sujungtas su veikimu. Jos turi jungtis į bažnytines organizacijas ir užsiimti apaštalavimo darbu. Šiam darbui dirva yra, galima sakyti, beribė. Tik dirbk Kristaus garbei ir dirbti norėk. Tačiau visi katalikybės darbai turi būt atliekami su

malda. Su malda pasiekiamas gyvasis tikėjimas. Šis tikėjimas turi būt taip suprantamas, kad Visagaliui Dievui yra viskas galima, kad viską mes galime pasiekti, ko tik karštai melsime.

Mūsų Šv. Tėvas kviečia visus pasaulio katalikus, kad jie atgaivintų savy tikėjimą toki, kokis gyvavo pirmaisiais krikščionybės amžiais. Tam tikėjimui atgaivinti ir juo giliai persiimti, pirmoji priemonė yra malda. Ši malda turi būti reikšmingesnė už šventyklų lankymą arba dalyvavimą novenose. Malda yra susijungimas su Kristum visiems laikams ir visomis sąlygomis. Tas sujungimas su Juo turi būti ne tik tada, kada mes Jį adoruojame altoriaus Sakramente, bet visur — namuose, darbuose ir visuose daiktuose. O susijungimas su Kristum reiškia susijungimą su Jo Bažnyčia ir su Jo VIKARU — Šventuoju Tėvu, o Amerikoje su mūsų vyskupais ir kunigais. Šis pilnas susijungimas su Kristum ir Jo Bažnyčia yra galimas, jei katalikės moterys Amerikoje pasižymi karšto tikėjimo, vilties ir dieviškosios meilės dorybėmis. Tik šias dorybes pasiekusios moterys gali daug kuo gelbėti Bažnyčiai jos pasiuntinybėje šiame krašte. Turinčios tas dorybes moterys yra galingos. Nepamirškime, kad žydų tautą senovėje trimis atvejais išgelbėjo moterys. Tai buvo Deborah, Estera ir Judita. Ir kartą pasaulį išgelbėjo aukščiausioji visais amžiais Moteriškė — Mergelė Marija.

Ašara

KATALIKŲ PASAULY

VATIKANAS. — Jo Eminencija Julius kardinolas Serafini's minėjo savo vyskupavimo 25 metų sukaktuves.

Šventasis Tėvas Pijus XI kardinolui sveikinimus pasiuntė laišku, kuriame atpasakojo Jo Eminencijos nuopelnus Bažnyčiai.

DUBLINAS, Airija. — Paskelbta, kad tarptautiniam Eucharistiniam kongrese dalyvauja 11 kardinolų, apie 37 arkivyskupai, 120 vyskupų ir 12 abatų.

Phoenix'o parke altorius jau parengtas. Tarp šalinių altoriaus kolonadų yra parengti kardinolams ir vyskupams sostai.

ROMA. — Šiomet Eucharistinė procesija užbaigta gegužės mėn. 26 d. iškilminga procesija miesto gatvėmis. Švenčiausiąjį Sakramentą per procesiją nešė kardinolas Marchetti-Selvaggiani's. Šimtai tūkstančių žmonių dalyvavo.

MADRIDAS. — Šventasis Sostas per savo atstovą Ispanijoje iš ispanų vyriausybės reikalauja atlyginimo už sudegintą bažnyčias ir vienuolynus.

Griuvus monarchijai, Ispanijoje radikalai sudegino apie 50 bažnyčių ir vienuolynų. Vatikanas už tai kaltina Ispanijos vyriausybę. Reikalaujama atlyginimo suma nežinoma.

NEW YORK. — Švenčiausiojo V. Jėzaus Vardo dr-gija po iškilmingųjų bažnytinių pamaldų turėjo manifestaciją Central parke. Ši manifestacija daroma šios organizacijos 50 metų gyvavimo paminėjimui.

Švenčiausiojo Vardo draugijos pirmoji kuopa buvo įkurta Šv. Vincento Ferrero parapijoje, šiame mieste, 1882 m. Po to ir kitose parapijose suorganizuotos kuopos. Paskiau tos kuopos sudarė uniją, kuri veikia praplito po visą kraštą.

Šiandien Švenč Vardo draugija turi daugiau kaip 2 milijonus narių.

WASHINGTON. — Mažosios Gėlelės radijo sąjungos vadas, išžymus per radiją kalbėtojas kun. Ch. E. Coughlin'as iš Detroito, Mich., aukojo 5,000 dolerių įsigyti maisto čia suvykusiems tūkstančiams karo veteranų.

Kun. Coughlin'as pageidauja, kad karo veteranai ne koku būdu nepasiduo-tų jokiai kurstomai propagandai.

Mūsų Darbai

Kolegijos Rėmėjų skyriai vasarai atėjus smarkiai sukruto dirbti. Štai New Britain, Conn. 36 sk. suorganizavo iš trisdešimties asmenų ekskursiją į Švč. Marijos Kolegiją Švč. Jėzaus Širdies šventėje. Atkeliavusieji sutiko nuoširdų D. G. Kolegijos direktoriaus priėmimą, pataikė ant naujai išventinto kunigo A. Jeskevičiaus, M. I. C. šv. Mišių ir gavo jo palaiminimą; džiaugėsi Thompsono grožybėmis ir su didžiausiu pasiryžimu, Kolegijos reikalus remti, grįžo namon ir dabar spaudoje visiems skaitytojams duoda liudijimą — šiais ekonominio krizio laikais ypač rūpintis nuolatiniu kolegijos rėmimu.

Worcester, Mass. Kolegijos Rėmėjų 12 skyrius Maironio parke birželio mėnesio pirmame sekmadienyje turėjo gražų išvažiavimą tikslu išleisti D. G. kun. Joną Jakaitį, M. I. C. į Eucharistinį kongresą į Dubliną ir Lietuvon. Išvažiavimo pelnas skiriamas rėmimui Kolegijos, kurios kun. Jakaitis yra veikliausias darbuotojas ir jos reikalų vykdytojas.

Chicagos Rėmėjų apskritys visai vasarai nustatė darbuotės planus. Marijos Kalneliuose bendrai su visos apylinkės skyriais susitarė liepos 4 dieną turėti tradicinį išvažiavimą, atsilankyti Marian Hills Kolegijoje, kur ryte 10 valandą bus laikomos iškilmingos šv. Mišios, pamokslas ir palaiminimas Švč. Sakramentu. Darbininkų dienoje rudenyje toje pat vietoje Marijonų ūkyje bus atminimų iškilmės: Jurgio Vašingtono, arkiv. J. Matulevičiaus ir kun. F. Kudirkos medelių vardinės. Sudaryta garbinga komisija, kurion įeina: kun. Ig. Albavičius, kun. H. Vaičiūnas, A. Bacevičius, V. Petrauskas ir A. Žvirblis ant kapo, Kolegijos Rėmėjų draugijos įsteigėjo, Kun. Felikso Kudirkos paminklo Liurdo pastatymo. Ši atmintinį darbą paremti komisija kviečia visą mūsų išeiviją.

Archer Hights 41 skyrius liepos 24 dieną rengia kolegijos naudai pp. Lubertų gražiam sode "basket" pikniką. Brighton parko 35 skyrius, North Side 2 skyrius, Kenoshos ir kiti visi skyriai ruošia visokių vasarinių pramogėlių Kolegijos naudai.

Kolegijos Rėmėjai:

Balandžio 16-dienos "Laive" skelbiant Kolegijos Rėmėjų aukas iš Worcester, Mass. prie pavardės M. Lučinskaitės, Kolegijos Rėmėjos garbės narės aukojusios \$100.00 per apsirikimą klaidingai buvo padėtos raidės A. a., turi būti. Marijona Lučinskaitė Worcester, Mass. aukojo \$100.

L. Bemotas, Chicago, Ill.	3.00
O. Laurinavičienė, Chicago, Ill. ..	3.00
M. Kiseliauskienė, Sheboygan, Wis.	3.00
K. Jurevičienė, Chicago, Ill.	3.90
Brostvininkų dr.-ja, e-o K. Dočkus, Spring Valley, Ill.	3.00
J. Grudis, Spring Valley, Ill.	3.00
M. Kučinskas, Brooklyn, N. Y. ..	3.00
S. Paukštaitė, Chicago, Ill.	3.00
J. Lapinskas, So. Boston, Mass. ..	3.00
U. Barauskienė, Cicero, Ill.	5.00
M. Keriūtė, Northampton, Mass.	3.00
J. Kavalski, Cincinnati, Ohio	2.00
O. Jurgaitienė, Phila., Pa.	4.00
A. Margelis, Grand Rapids, Mich.	3.00
I. Jankauskienė, S. Boston, Mass.	3.00
I. Razuncas, So. Manchester, Conn.	5.00
E. Micevičaitė, Chicago, Ill.	3.00
R. Kamandulienė, Montello, Mass.	3.00
K. Kiselienė, Melrose Park, Ill. ..	3.00
B. Miškinis, E. Cambridge, Mass.	3.00
B. Znotinienė, S. Boston, Mass. ..	3.00
K. Armalavičienė, New Britain, C.	1.00
K. Rugienienė, Worcester, Mass.	3.00
St. Daugėla, Chicago, Ill.	10.00

(Zus daugiau)

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Rėmėjams už aukas.
Remėjų Centras.

Amerikos Letuvių Žinios

NEW BRITAIN, CONN. — Gavome gražų laišką, parašytą po atsilankymo Šv. Marijos Kolegijoje, Thompson, Conn., P. Prancevičienės, kuri taip rašo: Birželio 3 d. atsilankiau Kolegijoje, kuri dabar slepiasi "dangiškojo rojaus" darželiuose; daug skaičiau "Laivelyje" apie Thompsono grožybes, bet jas pamačiusi, supratau, kad nebegalima, taip plunksna aprašyti, kaip iš tikrųjų yra, užtat kas tik gali, visiems patariu mūsų Švč. Marijos Kolegiją pamatyti savo akimis. Kopyčios gražumas — užėjus nebesinori išeiti. Kun. Navicko, Kolegijos direktoriaus, sveitingumas — neapsakomas: viską parodė, paaškino ir dar priėmė ir taip skaniai pavaišino, kad mano sūnelis, kurį atsivežiau parodyti Kolegiją, tuojau man pareiškė, kad įsiai čia liekasi mokytis ir nori būti misijonierium. Aš net nusigandau: toki sunkūs laikai, pertekliaus nedaug teturiu, kaip gi aš galėčiau šioje karališkoje vietoje sūnelį išlaikyti, bet kaip pasiteiravau, tai sužinojau, kad už vieną dolerį ant dienos galima čia turėti ir gyvenimas ir mokslas ir priežiūra, o jeigu kas galėtų iš savo ūkio pristatyti reikalingų Kolegijai produktų, tai ir daiktais Kolegijai atsilygintų; tikrai begalo pigus Thompsono Marijonų ekonomas. Tad ir šiais sunkiais laikais turint šiek tiek taupmenų, galima sūneliui duoti tinkamas mokslas.

HARTFORD, CONN. — Iš Švč. Trejybės lietuvių par. kilęs kun. Juozas Giedra birželio 16 priėmė kunigystės šventimus iš rankų vysk. McNamara.

BROOKLYN, N. Y. — Angelų Karalienės parapijos klebonas kun. S. Remėika birželio 22 d. iškeliavo Lietuvon. Jo pavaduotoju likosi kun. J. Balkūnas, o vikaru atvyko kun. J. A. Aleksiūnas iš P. Švč. Apreiškimo parapijos, kurios antra-

sis vikaras kun. P. Lekėšis taipogi perkeltas į svetimtaucių Šv. Pilypo Nerijaus par., Northport, L. I., N. Y., kurio apylinkėje randasi daug lietuvių, neturinčių savo bažnyčios, gal jam pasiseks apleistus mūsų tautiečius suorganizuoti.

BROOKLYN, N. Y. — Pan. Švč. Apreiškimo parapija iš karto susilaukė dviejų jaunų vikarų: kun. J. Kartavičiaus ir kun. J. Lencevičiaus, kuriedu yra kilę iš Angelų Karalienės parapijos, Brooklyn, N. Y.

CHICAGO, ILL. — Dievo Apvaizdos parapijon grįžo iš Lietuvos kun. Ig. Albavičius. Tos pačios dienos vakare parapijonai suruošė pasitikimo vakarienę su gražia programa. Žmonių prisirinko pilna didžiulė salė. Atvyko ne tik parapijonai, bet ir iš kitų kolonijų veikėjai, profesionalai ir biznieriiai. Visi džiaugėsi matydami sugrįžusį gerb. veikėją, sustiprėjusį sveikatoje ir pasiryžusį vėl dirbantis Amerikos lietuvių visuomenėj.

CHICAGO, ILL. — Ignas Sakalas, "Draugo" redakcijos narys, žymus jaunimo veikėjas ir sėkmingojo mūsų dienraščio kontesto vedėjas pagerbtas kontestinų birželio 11 d. Aušros Vartų parapijos salėj.

WORCESTER, MASS. — Worcesterio ir apylinkės lietuviai turėjo gegužinę, kurią rengė Tėvų Marijonų K. Rémėjų 12 skyrius, birželio 5 d. š. m. Maironio parke.

Ši gegužinė buvo pirmutinė po parko atidarymo su labai gražiu programu pagerbimui Tėvo Jono J. Jakaičio, M. I. C., jam išvažiuojant į Eucharistinį kongresą ir brangion mūsų tėvynėn Lietuvon. Tai buvo gera proga kiekvienam ypatiskai tarti žodį ligi pasimatymo ir laimingo sugrįžimo iš tėvynės. Gegužinėje dalyvavo gerb. kun. Dr. J. Navickas, didž. gerb.

vietiniai kunigai, šv. Kazimiero parapchoras, kuriam garbingai vadovauja J. Žemaitis ir visos draugijos. Auksui \$7.50 vertės ir šalikui laimėti buvo tikietėliai, bet per daugybę dalyvų neatmenu pavardžių, kam jie teko.

Koresp.

ŠVČ. MARIJOS KOLEGIJA Thompson, Conn.

Po dienos vargų

Saulei besirengiant slėptis už miško, kas gyvas baigia savo darbus ir skuba namo poilsio ieškoti. Rytdieną juk reikės vėl iš naujo stoti į darbą, vėl plunkti, vėl prakaituoti. Mat, darbo čionai gyva bala. Naujininkams visiems taip. Ir senų pasakyta: "Pradžią darbą gaišina." Tik tiek smagu, jog yra vilties iš tų darbų susilaukti gražiausių vaisių, nes "pabaiga darbą dabina."

Aš kad ir nieko šiandie nebuvau gero nuveikęs, tačiau vakare kartu su darbininkais sėdau į stalą ir kartu su jais naudojau patiektąją kuklią, tačiau gardžią ir sočią, vakariene. Vaišiusis namo šeimininkas kun. J. Jakaitis, surasdamas pakankamai maisto savo gražiai, netoliese šimto asmenų siekiančiai, šeimynėlei, suranda taip pat kuo pavaišinti ir gausiai atsilankančius čion svečius. Gerai, matyti, jis atsimena senųjų posakį: "Svečias namuos — Dievas juos!"

Po vakarienės, pasimeldę kiek kopytėlėje, visi pakrikome, nelyginant Grigo bitės. Mat, dabar laisvas laikas.

Mane šeimnininkai pasikvietė į mokytojų kambarį. Čia susirinkome visi kunigai ir mokytojai. Susipažinome, pasišnekučiavome apie įvairias dienos naujienas. Aš jiems nupasakojau apie Chicagos įvykius, o jie man apie Thompson'o gyvenimą.

Sužinojau čia aš gana įdomų dalyką, būtent, kad buvusio šių rūmų savininko milijonieriaus p. Ream viena duktė esanti ištekėjusi už rusų kilmės vyro, pavarde

Vonsiacki. Mums, lietuviams, kaip labai žinoma ši pavardė! Didžiausių už lietuviškus raštus persekiojimų metų Marijampolėje buvo tos pat pavardės žandarų viršininkas. Kiek iš jo rankos žuvo lietuvių Archangelske, Viatkoje ar Sibyro snieguosė!.. Vilniuje Muravjovas, o Suvalkijoje Vonsiackis paliko apie save tokią pat atmintį lietuvių tautoje. Dabar žiūrėkite, ta pati pavardė ateina lietuviams į pagalbą, padeda išgyti tokią puikią Kolegijai vietą!..

Keliomis minutėmis prieš 8 val. skambutis pakvietė visus į kopytėlę vakarinėms pamaldoms. Spalių mėnesyje pamaldos kiek anksčiau pradedamos, kad galima būtų sukalbėti šv. Marijos ražančius, kaip ši mėnesį visoje Bažnyčioje yra praktikuojama.

Gerb. Direktorius pasiūlė man vadovauti toms pamaldoms. Mielai sutikau. Pamaldos laikomos iškilmingai prieš išstatąjį švenčiausiąjį Sakramentą. Kaip jauku ir malonu buvo tas keliolika minučių kartu su visa Kolegija (ir mokytojais, ir mokiniais, ir aptarnautojais) klūpant prieš Visagalį garbinti tą, kurią Arkangelas "Malonės Pilnąja" pavadino!.. Koks galingas išpūdis, kai kelios dešimtys jaunų skardžių vyriškų balsų užtraukė: "O salutaris," "Tantum Ergo..." Pagalios: "Skaisčiausioji!". Rodėsi, kopytėlės lubos prasivėrė ir giesmės garsas kyla stačiai į Dangų, į Aukščiausiojo Sostą!..

Kun. A. Petrauskas, M.I.C.

KLAUSIMAI IR ATSAKYM.

KLAUSIMAS. Aš savo gyvenime padariau daug nuodėmių ir menkai rūpinasi nuo jų susilaikyti ir pasitaisyti. Vėliau susipratau, kad taip elgtis yra labai bloga ir didžiai pavojinga. Pradėjo taisyti gyvenimą ir atlikinėjau viso gyvenimo išpažintis po kelias eiles. Susiskaitinėjau savo nuodėmes su didžiausia atyda

ir nors buvo daug gėdos, bet jas pasakojau. Dabar ramiau. Ar gerai dariau?

Nuvargus.

ATSAKYMAS. Kad nurimai, tai labai gerai. Daugiau abejonėms nesiduok ir iš baimės po kelias eiles viso gyvenimo išpažinčių neatlikinėk ir niekam nepatark.

Rengiant viso gyvenimo išpažintį, užtenka rimtai, gerai padaryti sąžinės sąskaitą ir vėliau atvirai, nuoširdžiai pasakyti visas atmintas nuodėmes taip, kaip jas atsiminei. O svarbiausia — tai nuoširdžiai gailėtis dėl visų padarytų nuodėmių. Taip ir užbaigti viską. Jei vėliau kokios nors dar nuodėmės prisimintų, tai užtenka jas vienas pasakyti, nekartoiant pasakojimą visų kitų, jau sakytų, darant viso gyvenimo išpažintį. Taip darant mažiau vargo ir atliekančiam išpažintį ir klausančiam jos.

KLAUSIMAS. Ar gerai yra kalbėti stacijas namie prie švenčiausios Širdies altorėlio?
Amsterdamietis.

ATSAKYMAS. Gerai; tik nepamirškite pamąstyti apie Jėzaus Kristaus kančią. Tai reikalinga dėl atlaidų.

KLAUSIMAS. Kodėl kunigai paniekinavo gavėnią? Lietuvos nepriklausomybę minėjo su trukšmingais pasilinksminimais. Vienas klebonas net bažnyčioje užvedė Lietuvos himną. Laikraščiai rašė, kad daug žmonių verkė himną dainuojant. Žmonėms širdį sopėjo, kad kunigai patys Kristų ir Jo Bažnyčią stato ant išniekinimo. Geriau, kad tie žmonės būtų ašarų nerodę, tik būtų tam vadovui pačiam griebia plaukus nupėšti, kad būtų baimės kitiems. Dabar manys, kad tie žmonės verkė dėl gražumo. Pradės ir visur bažnyčiose dainuokas dainuoti ir susilauks, ko susilaukė Meksikoje, Rusijoje, Ispanijoje ir kitur? “L.” Skaitytojas.

ATSAKYMAS. Labai gerai daro, kurie gerbia gavėnią. Vienok uolumas gerbti gavėnią turi būti išmintingas ir tvar-

kus, o itin krikščioniškas ir meilės tvarkomas.

Dievas sutvėrė žmogų, kad jis Dievą garbintų..., bet ne visi žmonės garbina Dievą. Ir žiūrėk, ar Dievas skubina “pešti jiems plaukus, draskyti veidus, išlaužyti rankas ar kojas? Ne.

Taigi kurie gerbia gavėnią, neprivalo griebtis keršto tiems, kurie, išrodo, negerbia gavėnios. Kas “peš kitiems plaukus ir draskys veidą”, tai tuomi neparodys jokios pagarbos gavėnei, nei Jėzui Kristui. Jėzus Kristus padarė gavėnioje visiskai priešingai: Jis meldėsi už niekintojus — “Tėve, atleisk jiems, nes nežino, ką daro.”

Žinoma, netinkamas dalykas giedoti himnas bažnyčioje, itin Lietuvos himnas, kuriame dieviškumo nematyti ir krikščioniškumo neperdaugiausia. Jei taip ištikrųjų įvyko, tai būtų geriausiai buvę, kad žmonės būtų palikę vieną kleboną “karkinti” užvestą himną. Būtų tuomi viskas ir pasibaigę. Tik abejotina, ar bažnyčioje himnas buvo giedama ir delko ten “žmonės verkė.”

ANTRAS DALYKAS. Rašai, kad “Lietuvos nepriklausomybę minėjo su trukšmingais pasilinksminimais.” Tai įvyko šįmet gavėnioje. Tuojaus kaltini kunigus, kad jie “niekiną gavėnią.”

Tavo žodžiuose būtų daugiau teisybės, jei vieni tik kunigai būtų susirinkę ir trukšmingus pasilinksminimus darė, bet kaltinti kunigus, kad jie atsilankė į žmonių lietuvių parengtus Lietuvos nepriklausomybės minėjimus ir dėl to primesti negerbimą gavėnios, tai jau yra arba fariziejiškumas arba neprotingas uolumas. Juk tie kunigai per išsą gavėnią ėjo kartu su žmonėmis “Kryžiaus Kelius,” kitur giedojo “Graudžius Verksmus,” sakė gražius pamokslus, laikė pasninkus. Kas tik vaikščiojo bažnyčion, tas matė ten tuos kunigus ir matė, kad jie gerbia gavėnią.

Tamista ir daugiau tokių asmenų pik-

Alp 2272

tinatės iš “trukšmingų pasilinksminimų, minint Lietuvos nepriklausomybę.” Bet nežymi, koki tie “trukšmingi pasilinksminimai.”

Surengtos prakalbos, pasakytos eilės, sudainuotos kelios dainos ir Lietuvos himnas, o gal suloštas kokis veikalėlis, negalima net vadinti jokių trukšmingų pasilinksminimų.

Kad būtų buvę — orkestra, šokiai, valgymai, gėrimai ir kitoki panašūs užimai, tai, man rodos, tai priklausytų prie trukšmingų pasilinksminimų.

Tamista ir kiti atmenate, kaip gavėnia buvo laikoma senovėje Lietuvos kaimė. Bet ne visur ir tuomet ji buvo taip laikoma.

Daugybė katalikiškų šalių niekuomet nevengė gavėnioje nei dainelių, nei privačių kokių šokių, nei koncertų, nei teatrų. O tie katalikai tose šalyse nemažiau gerbė gavėnią negu Tamista ir kiti.

Taigi tie, kurie minėjo Lietuvos nepriklausomybę, nepadarė gavėniai jokio išniekinimo, nes jie per visą gavėnią gražiai ją laikė.

Galutinai, reikia atminti, kad gavėnia priklauso prie atmainomų dalykų. Buvo laikai, kad jos nebuvo, paskui ji buvo daug aštresnė ir ilgesnė negu dabar yra. Vėliau ji sutrumpėjo, bet buvo aštrus, sausas pasninkas per gavėnią. Vėliaus žmonėms nepajėgiant pasninkauti, pasninkas liko palengvintas, taip ir kiti aštrumai gali būt sušvelninti ir seniau draudžiami dalykai gali būti dabar leidžiami.

Niekuomet nereikia skubintis pikintis iš kitų, itin viską tuojaus prikaišioti kunigams ir ant jų sprando sukarti visas nelaimes ir jiems kelti kerštus. Teliokia tas darbas bolševikams.

Reikia būti Kristaus dvasios: mokėti atleisti, dovanoti, mylėti ir melstis už klystančius ir nusidedančius.

LIETUVOS ŽINIOS

KLAIPEDA. — Naujai paskirtas gubernatorius Vytautas Gylys gegužės 19 d. išvyko iš Kauno į Klaipėdą.

P. Gylys gimė 1886 m. sausio mėn. 26 d. Griškabūdy, Šakių apskr. 1912 m. baigė Petrapilio universiteto juridinį fakultetą. 1918 m. buvo paskirtas ministerių kabineto kanceliarijos direktorium, o 1919 m. — Lietuvos atstovu Suomijoje. 1920 m. jis buvo paskirtas Lietuvos atstovu ir Estijai 1921 m. Gylys buvo paskirtas konsulu Rytų Prūsijai, 1924 m. — Lietuvos konsulu Kopenhagoj, 1927 m. — Lietuvos konsulu Rygoj, 1930 m. — Lietuvos konsulu Londone. 1931 m. Gylys buvo pakeltas į generalinius konsulus.

ŽEM. KALVARIJA, Telšių apskr. — Du šio miestelio gyventojai jau aštuonias metų kaip bylinėjasi dėl vieno ha žemės. Vienas bylininkų nesislėpdamas sako, kad už tuos pinigus, kuriuos išleidė besibylinėdamas, būt 20 ha geros žemės nusipirkęs, bet nusileisti nenori; sako, būtų “negarbinga,” bylinėsiuos “ligi paskutinės lazdos” o paskui “elgetauti eisiu.”

SUBAČIUS. — Šiomet Motinos Dieną gražiai paminėjo “angelaičiai.” Po jausmingos kalbos kleb. Kazlausko visumenė, orkestrui griežiant, nužygiavo į aikštę, kur buvo kalbos, dainos, choras, muzika, sportas ir t.t. Vudžgalio “angelaičiai” gražiai sportavo, ir kiti pasakė gražių eilėraščių. Visi patenkinti išsiskirstė.

PRAŠO PASIMELSTI:

Už a. a. Katrinos sielą — amžiną atilsį...

Našlaičių intencija — Sveika Marija...
Švč. Dvasios dovanų prašant — Sveika Marija...